

Јово Миладић

ОСТАТИ ЗЕМНО

Сав од ријечи стојим у планини
Своје срце не чујем да куца
Ничему потребан у овој тишини
Док на мене гладна животиња пуца

И нож и мастило имам ал шта да потежем
Свијет ми иза леђа као сјена лежи
Зар постати дрво да своје гране стежем
У земљу! у висине! куда да се бјежи!
У висинама топло ал ће бити хладно
Без крви и мог брата камена
А у земљи! кажу: да је много јадно
Без сестре воде! ватре и других промјена
Остати земно: гдје се пада! вене и боли!
Гдје се мрзи! цвјета! радује и гори!
Остати овдје гдје се љуби и кад се не воли!
Можда ће се нешто и моћи да створи